

Promenadteater 2016

Scen 3 vid Klockargården /epidemisjukhuset

Ringer i en liten klocka.

Akta er, kom inte för nära. Ja, det gäller er alla. Jag ska fram här på stigen.

Och kom inte för nära. Jag är sjuk, ja det säger de och jag måste erkänna att jag känner det nog själv.

Jag blev helt plötsligt så varm i hela kroppen, svetten bara rann på mig. Och så hade jag ont i huvudet.

Ja det kanske inte var så konstigt, lillflickan var likadan för ett par dagar sedan, och gubben känner sig inte kry han heller.

Jag tog och gav mig iväg till den där nye doktorn borta i Förmansgården. Ja, han lyssnade på mig lite och sedan drog han sig hastigt undan, han såg faktiskt lite rädd ut. Inget sa han direkt, men så kom det ur honom att jag måste i väg till epeden, ja det här huset här bakom.

Och här både sitter och ligger det människor som är precis som jag – sjuka och sjuka och sjuka.

Ingen vet varför eller vad det är för något, och de som kommer hit med lite mat och lite vatten, ja de ställer det på trappan utanför och så får vi om är piggast försöka ta hand om maten och de andra.

Ja något är det. Ett par av gummorna här inne de har fått röda utslag över hela kroppen och i förra vecka, säger de, att det var en som gick hädan.

Det tycks som att det vi har fått inte är att leka med. Så undan, akta er för mig nu när jag går här. Och ni gå inte in i huset, det är epe..... ja något sådant.